

BOG

HUN ER VRED (/BOEGER/HUN-ER-VRED)

Af Maja Lee Langvad (/forfattere/maja-lee-langvad) (2014)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A51102568&FRAGMENT=CONTENT)

[BASIS%3A51102568&FRAGMENT=CONTENT](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A51102568&FRAGMENT=CONTENT))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/hun-er-vred) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/hun-er-vred&title=Hun+er+vred)

[u=http://litteratursiden.dk/boeger/hun-er-vred&title=Hun er vred](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/hun-er-vred&title=Hun+er+vred))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/hun-er-vred&status=Hun+er+vred+http://litteratursiden.dk/boeger/hun-er-vred)

[url=http://litteratursiden.dk/boeger/hun-er-vred&status=Hun er vred+http://litteratursiden.dk/boeger/hun-er-vred](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/hun-er-vred&status=Hun+er+vred+http://litteratursiden.dk/boeger/hun-er-vred))

Romanen handler om alle aspekter af adoption set med den adopteredes øjne. I særdeles i forbindelse med børn der er adopteret fra Sydkorea til Danmark og andre lande i den vestlige verden. Fortalt gennem en lang række historier der tilsammen danner et handlingsforløb

TAGS:

[ADOPTION \(/TAXONOMY/TERM/111\)](#)
[VREDE \(/TAXONOMY/TERM/11373\)](#)

[ADOPTIVBØRN \(/TAXONOMY/TERM/112\)](#)

[FAMILIEN \(/TAXONOMY/TERM/2968\)](#)

[IDENTITET \(/TAXONOMY/TERM/4706\)](#)

ANMELDELSE

03 jun.14

(/users/anne-steen-himmelstrup)

Af Anne Steen Himmelstrup (/users/anne-steen-himmelstrup)

Skribent

Hun er vred er et opgør med den dominerende forestilling om, at adoption er en win win-situation.

Med sin blanding af personligt traume og dybt politiske indhold kan denne bog være med til at rykke fundamentalt ved, hvordan vi forstår og taler om transnational adoption.

Den adopterede fortæller ligger ved siden af sin biologiske mor på et hotel. Hun har som voksen opsøgt sin biologiske familie i Sydkorea, og nu forsøger hun at opbygge et forhold til sin biologiske mor, far og søstre. Fortælleren føler en længsel efter at blive holdt om af sin mor, og hun ville ønske, hun var et spædbarn, for så ville det være naturligt for hendes mor at holde om hende. Men det gør hendes mor ikke, og da de ligger der ved siden af hinanden på hotelværelset, lægger fortælleren sin hånd i sin sovende mors hånd: "Hendes mor åbnede øjnene og kiggede på hende med et blik, hun aldrig vil glemme. I

samme øjeblik trak hendes mor sin hånd til sig.”

Denne meget smertefulde scene kunne fungere som en nøglescene i en roman om den voksne adopteredes svære forsøg på at komme tæt på sin biologiske familie, for den rummer kimen til et rystende eksistentielt drama. Men i stedet for at gøre det til en skildring af, hvordan adoptionen griber afgørende ind i et enkelt menneskeliv, har Maja Lee Langvad valgt at forvalte stoffet helt anderledes i denne meget stærke bog. For nok giver *Hun er vred* stemme til den adopteredes personlige erfaring, men bogen er først og fremmest et vidnesbyrd om transnational adoption, som genrebetegnelsen på bogen lyder, altså en skildring af adoption som en kollektiv, politisk situation, der ikke kun vedrører den enkelte.

Maja Lee Langvad har boet tre år i Seoul i Sydkorea, hvor hun var del af et adoptionskritisk miljø, og *Hun er vred* tager udgangspunkt i forfatterens egne erfaringer. I bogen beskriver den adopterede fortæller, hvordan mødet med det adoptionskritiske miljø fik hende til at træde ud af 'the matrix'. 'The matrix' betegner her den proces, nogle adopterede går igennem, når de på et tidspunkt slipper forestillingen om at være født, den dag de ankom til for eksempel Kastrup Lufthavn, og at de lige så godt kunne være deres adoptivforældres biologiske barn. At slippe den forestilling kan være forbundet med både angst og sorg, og når man først er trådt ud af 'the matrix', er der ingen vej tilbage, som der står.

På samme måde er *Hun er vred* et opgør med den forestilling, der trods tiltagende kritiske røster stadig er dominerende herhjemme, nemlig at adoption er en win-win situation, som redder børn fra en tragisk skæbne i de lande, hvor de er adopteret fra. Den skræmmende opdagelse for mange adopterede i bogen, som søger svar på, hvorfor de er blevet bortadopteret, er nemlig, at de ikke er hittebørn, som der står de i deres adoptionspapirer. De er i stedet blevet bortadopteret, fordi de havde det forkerte køn (pige), fordi deres biologiske mødre er enlige mødre, fordi deres familier er fattige, eller måske fordi deres forældre er blevet overtalt til at afgive deres barn til adoption med forskellige begrundelser. Bogen rejser spørgsmålet, om adoption i dag i højere grad handler om "at finde børn til forældre" end "at finde forældre til børn", som der står, og fortælleren spørger til, om man ikke i højere grad skal fokusere på at hjælpe forældre til udsatte børn, så man undgår at separere børn fra deres forældre og oprindelige kultur?

Hun er vred starter hvert afsnit med sætningen "Hun er vred på/over", og vreden retter sig både mod fortællerens adoptivfamilie i Danmark og mod den biologiske familie i Sydkorea. Vreden retter sig også mod de strukturer, som gør, at mange børn adopteres væk, selvom de godt kunne være blevet boende hos deres biologiske forældre. Det er både nationale strukturer, som for eksempel stigmatiseringen af enlige mødre i Sydkorea, og så er det globale ulighedsstrukturer, der er med til at opretholde en verdensomspændende adoptionsindustri. Fortælleren anfægter også forestillingen om, at adoption er en "god gerning":

"Hun er vred på adoptivforældre, der mener, at de har gjort deres barns biologiske forældre en tjeneste ved at have adopteret deres barn. Hun kan ikke lade være med at tænke, at adoptivforældres lykke sker på bekostning af de biologiske forældres ulykke."

Det er ikke blot en konceptuel gestus at udstyre hvert afsnit med samme indledning, for det er virkelig vreden, der er den altomsluttende følelse, også selvom den har mange ansigter: Der er den rasende vrede, den afmægtige vrede, den sorgfulde vrede, den aggressive vrede og også den selvironiske vrede, for heldigvis titter humoren også frem ind imellem, men det er en vred humor, hvis man kan tale om en sådan. Vreden muterer konkret i teksten, og ofte peger den både indad og udad, hvilket blot gør den endnu mere smertelig:

”Hun er vred på sig selv over, at hun har forventninger til sin biologiske familie, som de ikke kan leve op til.

Hun er vred på sin biologiske familie over, at de har forventninger til hende, som hun ikke kan leve op til.”

Vreden er velunderbygget, for bogen baserer sig på en intensiv research, inddrager mange kilder og er udstyret med et omfattende noteapparat, som trods sin akademiske tyngde sjovt nok bare er med til at gøre bogen til en endnu mere inciterende læseoplevelse. Det er helt klart en af de mest bemærkelsesværdige, interessante og vigtige bøger, der er udkommet længe, og med sin blanding af personligt traume og dybt politiske indhold kan den her bog være med til at rykke fundamentalt ved, hvordan vi forstår og taler om transnational adoption. På den måde er det personlige traume ikke længere kun en privat erfaring, det er et fælles anliggende for mange, og det har Maja Lee Langvad nu givet os alle et unikt indblik i. Med dette vidnesbyrd i hånden er det umuligt ikke også at blive påvirket, anfægtet, rørt, måske endda vred.

Originally published by Anne Steen Himmelstrup, Litteratursiden.

BOGDETALJER

Andre bøger af Maja Lee Langvad

